

[Bo Kristensen]

slag om efteruddannelse, så der sker en koordination af de to uddannelsesgrene.

Vi finder, at lovforslaget er veltilrettelagt, og at det løser et meget gammelt problem. Det vil vi godt benytte lejligheden til at sige arbejdsministeren tak for, for det er i virkeligheden noget, vi længe har ønsket kunne blive bragt på plads, så vi undgår bureaukrati på dette felt og i hvert fald undgår, at der i faglig henseende føres en alt for stor diskussion på embedsmandsplan mellem to forskellige ministerier.

Tørnæs (V):

De synspunkter, jeg skal fremsætte på venstres vegne, vil også gælde for kristeligt folkeparti.

Vi hilser med tilfredshed, at der nu er fremsat lovforslag om at få arbejdsmarkedsuddannelserne samlet i en egentlig lovgivning. Vi finder, at det er overordentlig vigtigt, ikke mindst på grund af den teknologiske udvikling, vi oplever, og de stærke krav, den stiller til, at uddannelsessystemet fortsat er fleksibelt og dynamisk, således at det kan leve op til de krav, der berettiget kan stilles til det.

Forslaget indebærer en udmærket kombination af en central fastlæggelse af uddannelsernes indhold for at sikre ensartethed og generel anerkendelse, anvendelighed på arbejdsmarkedet samt muligheden for decentralt at fastlægge den kursus sammensætning i de enkelte uddannelsesinstitutioner, der sikrer, at udbuddet svarer til lokalområdets behov og beskæftigelsesmuligheder, oven i købet i en så detaljeret grad, at det kan være muligt at tilrettelægge uddannelser, der retter sig mod en enkelt virksomheds behov, og som oven i købet vil kunne gennemføres på den pågældende virksomhed. Vi er overbevist om, at man i endnu større udstrækning, end vi tidligere har oplevet det, kan udnytte virksomhederne som uddannelsespladser.

Behovet for arbejdsmarkedsuddannelser – og her vel i særdeleshed specialarbejderuddannelsen – har jo vist et stadig stigende niveau inden for de sidste 5–6 år. Uddannelseskapaaciteten inden for dette tidsrum er stort set fordoblet, og det gælder for så vidt inden for både specialarbejderuddannelsen og efteruddannelsen af faglærte. Specialarbejderuddannelsen er samtidig meget jobrele-

vant og målrettet mod beskæftigelse, og det betyder, at der i størst muligt omfang skal gives mulighed for ledige for at deltage.

Forslaget vil efter vores opfattelse styrke den erhvervsrettede efter- og videreuddannelse og dermed også være et effektivt middel i ledighedsbekæmpelsen. Vi kan derfor give fuld tilslutning til lovforslaget.

Carsten Andersen (SF):

Da jeg skulle forberede dette indlæg, ønskede jeg, at formålsparagraffen fik en anden ordlyd, nemlig at målet for arbejdsmarkedsuddannelserne skulle være at hjælpe den enkelte til et mere meningsfyldt liv, og at loven skulle bidrage til at give mennesker i voksenalderen ligestilling i adgang til kundskab, indsigt og færdigheder, som fremmer den enkeltes værdi og personlige udvikling, og styrke grundlaget for selvstændig indsats og samarbejde med andre i arbejdsliv og i samfundsliv.

Dette er et citat fra den norske lov om voksenoplysning, hvoraf den norske arbejdsmarkedsuddannelse udspringer. Det lovforslag, ministeren her har fremsat, mangler totalt dette menneskesynspunkt. Loven relaterer sig snævert til erhvervslivet, erhvervs kvalifikationer, overensstemmelse med den teknologiske udvikling og arbejdsmarkedets behov. Hvor er mennesket i dette lovforslag? Det er en arbejdsmaskine for arbejdsmarkedet, og arbejdsmarkedet har kun interesse i denne del af mennesket.

Arbejdsministeren siger i bemærkningerne, at lovforslaget er fremsat som led i skabelsen af et moderniseret retsgrundlag. Når nu modernisering var i hovedet på ministeren, hvorfor koblede ministeren så ikke nogle af regeringens moderniseringstanker ind i lovforslaget, nogle af tankerne om, at vi fra det offentliges side skal sætte mennesket i centrum, lidt mere periferiydelse, og det må vel i denne sammenhæng være en styrkelse af det enkelte menneske?

Nu er den største del af specialarbejder-skolerne heldigvis mere menneskeorienterede, end formålsparagraffen i ministerens lovforslag giver udtryk for, men det er lidt uhyggeligt, at udviklingen går i den retning, at man ikke i arbejdslovgivningen tager hensyn til det hele menneske.